

[Arbejds- og socialministeren.]

foranledning, som det ærede medlem gav mig. Jeg bedømmer stillingen ude i landet således, at det vil blive vanskeligt at skabe en voldsom interesse for den forfatningsændring, som også efter min mening gerne skulle gennemføres, hvis man på nuværende tidspunkt, da man trods mange vanskeligheder, trods valgretsaldere, er kommet ind i en periode, hvor det kan tyde på at en forfatningsændring vil kunne gennemføres, slår mulighederne i stykker. Hvis man gør det ved et valg, som regeringen bliver tvunget til at tage, tror jeg ikke, at man så kan køre videre med en forfatningsændring og lave valg kort tid derefter. Befolkningen vil ikke kunne forstå det, og den vil ikke kunne billige en politik af den art.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Den højtærede socialminister sagde i sine bemærkninger, at han om forfatningssagen havde henvist til interessen ude omkring i landet. Nej, det har den højtærede minister ikke. Den højtærede minister har henvist til stillingen her på rigsdagen, og den højtærede minister siger i sin udtalelse, hvis jeg må tillade mig et kort citat:

„Når jeg skal være ganske ærlig, skal befolkningen efter min opfattelse ikke regne med en ny forfatning. For nogle måneder siden tydede som sagt meget på, at regeringen ville få anstændige arbejdsvilkår, så også forfatningsspørgsmålet kunne blive løst.“

Den højtærede minister ender med at sige:

„Ender det med valg, kan man selv forsøge at gætte på, hvor længe der så vil gå, før chancerne for en forfatningsændring atter ligger indenfor mulighedernes grænser.“

Der stiller den højtærede minister tingene således op, at regeringspartierne vil regne med at få befolkningen til at tro på eller vil agitere for den opfattelse, at deres standpunkt er afhængigt af, om de er i regering eller i opposition.

Endelig glemte den højtærede minister at omtale sine udtalelser om valget. Dækker disse udtalelser regeringens opfattelse? Er det normalt, at en minister går ud i landet i en spændt situation og siger til sine folk:

Jeg regner med, at der vil blive valg. Han føjede ganske vist til:

„Men det er som sagt kun min personlige mening. Statsministeren alene kan udtale sig på regeringens vegne,“ men det er i sig selv ganske egenartet, at en minister afgiver en sådan politisk deklARATION, som der er tale om her.

Den debat, der fandt sted her i salen forleden dag, skal jeg ikke beskæftige mig med i synderlig grad. Når jeg tænker på den højtærede ministers partis fortid i denne henseende — vi har et ganske friskt eksempel, da den højtærede minister oplevede sin op-højelse —, så synes jeg den højtærede minister skal spare sig enhver forargelse.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensén): Om det sidste skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Jeg har min opfattelse af det spørgsmål, men enhver kan jo have sin opfattelse af det. Jeg vil formode, at langt de fleste borgere her i landet vil dele den anskuelse, jeg i disse linier i „Fyens Stiftstidende“ har gjort gældende med henblik på, hvad tiden skal anvendes til herinde.

Med hensyn til spørgsmålet om, på hvis vegne jeg taler, kan jeg kun takke det ærede medlem, fordi han befriede mig for at besvare det. Det er sagt tydeligt og klart: jeg taler på egne vegne; det plejer jeg i min opstillingskreds; spørger man mig, svarer jeg, enten jeg er minister eller folketingsmand eller folketingskandidat. Det er den opfattelse, jeg har; det ærede medlem må undskylde mig, at jeg har den opfattelse.

Med hensyn til selve spørgsmålet om forfatningen har jeg den opfattelse, at man ikke kan byde befolkningen, at man nu laver et valg i en politisk situation. Hvis oppositionen i en politisk situation tvinger til et valg — det er det, jeg har sagt —, tror man så, at man efter et sådant valg, hvor man skulle ind til en vigtig gerning, atter kan gå i gang med forfatningen og kort tid efter udskrive det valg, som må følge, hvis man skal føre forfatningssagen igennem? Det tror jeg ikke, ærede medlem, og derfor har jeg udtalt mig, som jeg har gjort. Jeg synes, at de, som ønsker en forfatningsændring, leger med ilden, hvis de leger, som man har gjort de tre gange, småpartier har spillet op til dagsordendebat her i tinget.